

باب گشت

من رفیقم، رهکشایم، آهنگشایم، نزد من آ

به نام همراه یاریگر

من رفیقم، ره گشایم، باب بگشا، نزد من آ

نشست پنجاه و هشتم: تبیین ما

داشته های او: خدای منشاء عشق و امید (۶)

سه شنبه ۳۱ فروردین ماه ۱۳۸۹

کوتاه‌مروار؛

بحران در درون

اختلال در مناسبات

عزم خروج

تصحیح روابط

ضرورت تجهیز به متد

کوتاه‌رور؛

متد ما؛ اسباب :

توصیه «او»

تجارب پیروز «بشر»

افزودنی‌های «ما»

ساختار :

پیشاتبین : تعیین تکلیف‌های پیش از متن

تبیین : متن

پساتبین : خروجی

کوتاه مرور؛

متد ما :

پیشاتبین

تصحیح تلقی کلیدی
عضویت در هستی
در چرخه تغییر

کوئٹہ مرور؛

متد ما :

تبیین

باب بگشا :

ما تقاضا دار

«او» عرضه گر

کوته‌مرور؛

تبیین

خدای عرضه‌گر - داشته‌ریز:

طراحی مهندسی

خلق - خلق مستمر

استراتژی

مرحله‌بندی

دید تاریخی - تحلیل تاریخی

ایده‌پردازی

منبع الهام

منشاء عشق و امید

خدای منشاء عشق و امید

راهی است راه عشق که هیچش کناره نیست

عشق :

در متن هستی

در بطن انسان

در قنیده با پر و ژه

عشق
در متن
در میانه

عشق در لابه لا
و ممزوج با داشته‌های «او» :
پیشان و پالان در
طراحی
خلق

ایده
الهام
آموزش

اعلام عام «او»

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ
الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ (۲۸ شوری)

و او ست کسی که باران را پس از آنکه نومید شدند فرو می
بارد، و رحمت خویش را می گستراند و هموست رفیق ممزوج
ستوده.

کارکرد عام «او»

رحمان رحیم

ریزان → ← مهرباران

ازین لوت و ازین قوت چه مستیم چه مبهوت

که از دخل زمین نیست ز بالاست خدایا

چه نقشیت درین قابه دلهاست

غریبت غریبت ز بالاست خدایا

خدای منشاء عشق و امید ؛

از هستی بیاغازیم

در هستی سراغ گیریم

۵۰-۴۸ فرقان :

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا (۴۸) لَنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأَنْاسِي كَثِيرًا (۴۹) وَلَقَدْ صَرَّفْنَا بِهِنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (۵۰)

خدای منشاء عشق و امید ؛

۴۸-۵۰ فرقان :

و اوست آن کس که بادهای بشارتی پیشاپیش رحمت خود فرستاد و
از آسمان، آبی طاهر و شفاف فرود بارانید (۴۸)
تا از طریق آن سرزمینی پشمرده [و نومید] را حیات بخشیم و آن را
به آنچه از دامها و انسانها خلق کرده ایم، بس بنوشانیم. (۴۹)
و مسلم آن [عناصر امیدبخش] را میان آنان گونه گون ساختیم تا
یادآور شوند [و توجه معطوف کنند] و [لی] بیشتر مردم جز
ناسپاسی نخواستند. (۵۰)

خدای منشاء عشق و امید ؛

۵۰-۴۸ روم :

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (۴۸) وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ (۴۹) فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا (۵۰)

خدا همان کسی است که بادهای را گسیل می‌دارد و ابری برمی‌انگیزد و آن را در آسمان -
هر گونه خواهد می‌گستراند و انبوهش می‌گرداند، پس می‌بینی باران از لایلایش بیرون
می‌آید. و چون آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد، رسانید، بناگاه شادمانی
می‌کنند. (۴۸) و قطعاً پیش از آنکه [باران] بر ایشان فروریزد، سخت نومید
بودند. (۴۹) پس به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین را پس از مرگش زنده
می‌گرداند. (۵۰)

خدای منشاء عشق و امید ؛

۱۲ رعد :

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

اوست آنکه برق را برای بیم و امید به شما می نمایاند، و
ابرهای گرانبار را پدیدار می کند.

از هستی بیاغازیم

در هستی سراغ گیریم

✓ نمایه‌های جلوه‌دار امیدبار

✓ پدیداری‌های لابه‌لا

✓ جلوه‌های قابل تحلیل و تسّری

خدای منشاء عشق و امید ؛

ادبیات عام «او» :

۵۳ زمر :

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بگو [تصریح کن] : «ای رابطه داران با من - که بر خویشتن

زیاده روی روا داشته اید - از رحمت خدا نومید مشوید. در حقیقت،

خدا جمیع گناهان را می آمرزد، که او خود آمرزنده مهر دار است.

خدای منشاء عشق و امید؛

ادبیات خاص «او» :

به مادر موسی :

۷ قصص :

وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ

مخوف و اندوه مدار که ما، او را به تو بازمی گردانیم.

خدای منشاء عشق و امید ؛

ادبیات خاص «او» :

به موسی :

۱۴ طه :

إِنِّي أَنَا اللَّهُ : منم ؛ من ؛ خدا

۴۱ طه :

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي : و تو را برای خود فر آوردم.

خدای منشاء عشق و امید ؛

ادبیات خاص «او» :

به موسی :

۳۵ قصص :

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ مَلَكًا سُلْطَنًا

به زودی بازویت را به [توسط] برادرت نیرومند خواهیم

کرد و برای شما هر دو، تسلطی قرار خواهیم داد

خدای منشاء عشق و امید ؛

ادبیات خاص «او» :

● به جان تو سوگند

به رنج درنیفت

در کنج و مضيقه مباش

● ما پشتوانه حل مشکل توایم

● منم، خودم هستم؛ خدا

تو را برای خود فرآوردم

حمایت می شوی، مکمل می یابی، زود زود

حق سلامت می کند می پرسدت چونی از رنج و غمان بی حدت

خدای منشاء عشق و امید ؛

موسیقی متن پُر آیا

خوش آوا

گره گشا

خدای منشاء عشق و امید ؛

۶۳-۶۰ نمل :

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ
ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
يَعْدِلُونَ (۶۰)

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ
بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۶۱)

خدای منشاء عشق و امید ؛

۶۳-۶۰ نمل :

أَمَّنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَ
عِندَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ (۶۲)

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ أَعِندَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۶۳)

خدای منشاء عشق و امید ؛

۶۳-۶۰ نمل :

آیا آنچه شریک می‌پندارند بهتر است یا آن کس که آسمانها و زمین را آفرید و
برای شما آبی از آسمان فرود بارید، پس به وسیله آن، باغهایی در ذات فرح بخش
رویانیدیم. کار شما نبود که درختانش را برویانید. آیا معبودی با خداست؛ بلکه
آنان قومی از عدل خارج شده‌اند (۶۰)

یا آن کس که زمین را قرارگاهی قرار داد و در آن رودها پدید آورد و برای آن،
کوهها [بی چون لنگر] قرار داد، و میان دو دریا برزخی گذاشت؛ آیا معبودی با
خداست؛ بلکه اکثر نادانانند (۶۱)

خدای منشاء عشق و امید؛

۶۰-۶۳ نمل :

کیست آن کس که پراضطرار در مانده را - آن گاه که او را بخواند - اجابت می کند، و سوء احوال را بر طرف می سازد، و شما را جانشینان روی زمین قرار می دهد؟ آیا معبودی با خداست؟ چه اندک پند پذیرند. (۶۲)

یا آن کس که شما را در تاریکی های و ناپیدایی های خشکی و دریا راه می نماید و آن کس که بادهای [ی باران زا] را پیشاپیش رحمتش بشارتگر می فرستد؟ آیا معبودی با خداست؟ خدا برتر است از آنچه [با او] شریک فرض می کنند. (۶۳)

موسیقی متن پر آیا

خوش آوا

گره گشا

۶۰-۶۳ نمل :

آیاهای چند گانه

در رس فرح بخشانه

آرامش آورانه

از سه کنج در آرانه

موضع دهانه

راه نمایانه

هر هستی ای در وصل خود، در وصل اصل خود

آدرس وبسایت سلسله نشست‌ها :

آدرس پیشین: www.dar-e-firoozeii.com

آدرس کنونی: www.hodasaber.com

(شامل آرشیو صوتی و متنی نشست‌ها)